

dommet Slesvig, fremdeles maa beholde for dem; men, saa siger man: ja, men hvorledes kan det dog gaae an, at de beholde denne Frihed, naar de øvrige Dele af Landet have Brændeviinsbeskatning? Jeg svarer: jo, det kan meget godt gaae an, thi de øvrige Dele af Landet have da derved det Haab, at de om meget kort Tid ogsaa kunne faae Brændeviinsafgiften ophævet (Nei! Nei!) ved at faae den forandret til en anden Skat, som er svarende til dens Værd — det er ingen Umulighed (So! So!), det er ligesaa let at gjøre en saadan Reorganisation, og meget lettere, end at indføre Afgiften, hvor den ikke er indført, og at forhøje den, hvor den allerede er høi, nemlig i det øvrige Land. Den ærede Finantsminister har allerede sagt os, at en Beskatning ikke holder sig i Tidens Længde mod Opinionen, mod Folkets Stemning; men, er der nogen Skat, som Folketstemningen har været imod og fremdeles vil være imod; saa er det mod Brændeviinsafgiften (Nei! Nei!), det er vist (Nei! Nei!), og det vil ogsaa mere og mere blive aabenbart (Nei! Nei!). Angaaende denne Lighed altsaa, da er det Lighed i Frihed, man skal eftertrægte ved at gjøre det øvrige Land frit for Brændeviinsafgift tilligemed Bornholm og Læsø, og ikke gaae den modsatte Vej ved at gjøre de Frie deelagtige med de Ufrie i en unaturlig Beskatning. (Gysen). Hvad Staten behøver til sin Nødtørftighed, det kan den faae ad directe Vej ved at beskaffe Næringen af Brændeviinsaffætningen istedetfor at forbyde Brænderierne. Det er med Brændeviinsvæsenet for Almenen en saadan Sag, at de jo for endel Aar siden i Jylland end ikke lod dem deres Brændeviinsredskaber fratage, men hellere afleverede dem frivilligt; det gik saaledes til, at det var paa en Tid, da Brændeviinsproductionen aldeles ikke betalte sig, Kornvarerne stige hver Dag i Pris, og det var dengang ikke til Fordeel at producere Brændeviin. Nu have Tiderne forandret sig, nu er det til Fordeel at brænde Brændeviin til sit eget Forbrug, fordi Kornvarerne ere sunkne i Pris; var det Tilbud fremkommet i nærværende Tid til Bønderne, da vilde de ikke saa let være gaaet ind derpaa som dengang; saaledes forandre Omstændighederne sig, og

Netten til selv at producere af deres egne avlede Kornvarer maa jo ogsaa udstrækkes ligesaa godt til Brændeviinsproductionen som til hvad dermed staaer i Forbindelse af andre Erhvervsgræne, hvorved de kunne erholde deres Underholdning; saa har Landet og hver Mand selv Forbruget af sine egne Artikler. Brænderieafgift er et Baand paa een Gjenstand, som jo slet ikke finder Sted paa andre Gjenstande til de daglige Huusfornødenheder; altsaa, den Tid vil snart komme, da Folketstemningen vil almindeligt ønske og alvorligt ønske Fritagelse for Brændeviinsafgift (Nei! Nei!). Indtægten, som Staten har derved, er heller ikke saa stor, at Staten skulde være særdeles interesseret i at beholde den (So! So!). Det er den ikke, naar vi tage i Betragtning, at alt Consumtionsopsynet, som er nødvendigt derved, kunde blive inddraget og bespart; naar en Næringsstat derimod blev paalagt af Handelen eller Affætningen af Brændeviin, som sælges, da vilde denne Næringsstat rigeligt kunne dække det hele Tab, som derved vilde fremkomme for Statskassen, og derved fik Folk den naturlige Frihed; og, kunne de da ikke ad denne naturlige Friheds Vej fornægte sig selv den daarlige overdaadige Nydelse af Brændeviin, saa vilde de aldrig, som vi have seet, bringes dertil ad Forbudets og Beskatningens Vej. Hvorfor Stemningen fra Regeringen nu er herimod, det kommer af, som Finantsministeren beraabte sig paa, at han anseer Brændeviinsafgiften for gavnlig, for et Gode, fordi Staten har havt og har i alle europæiske Lande en stor Indtægt deraf, og denne Indtægt er naturligviis bleven saa vigtig og kjær og er saa indflettet i Statens Finantsvæsen, at man saare nødig vil og kan give Slip derpaa. Det er den eneste Grund; thi nogen anden Grund lader sig ikke fremdrage, saaledes at den kan staae sin Prove. Mit Forslag gaaer derfor ud paa, at den Frihed, som disse Øboere og de blandede Districter i Slesvig have, maa de fremdeles beholde, og at det øvrige Land, som lider af Brændeviinsbeskatningen, eller som, rettere sagt, maa kjøbe sin Brændeviin i dyre Domme, istedetfor at den kunde have sig for langt under det Halve, faaer samme Frihed. Det staaer til Folkets Repræsentanter